**A/PNL/724/4.11.2026**

Nr.6876A/04.11.2026

# ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

**Către:** Domnului Daniel-Cătălin Zamfir, Ministrul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, și Domnului Costinel-Bogdan Dumitru, Ministru delegat pentru digitalizare și inteligență artificială

**De la:** Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

**Obiectul întrebării:** Cadrul național de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1689 privind inteligența artificială și protejarea companiilor românești de sancțiuni, după simplificarea adoptată prin Regulamentul (UE) 2026/1744

Stimați Domni Miniștri,

Regulamentul (UE) 2024/1689 privind inteligența artificială se aplică de la 2 august 2026, potrivit art. 113 al doilea paragraf. Fiind regulament, produce efecte direct, fără transpunere, așa încât obligațiile au început să curgă pentru orice firmă românească ce dezvoltă, importă, distribuie sau folosește un sistem de inteligență artificială. Statul român nu are, în schimb, nici autoritatea desemnată, nici procedura, nici regimul sancționator.

Între timp, Bruxelles-ul a recunoscut că propriul calendar era imposibil de ținut. Regulamentul (UE) 2026/1744 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iulie 2026 privind simplificarea punerii în aplicare a normelor armonizate privind inteligența artificială, publicat în Jurnalul Oficial seria L din 24 iulie 2026 și intrat în vigoare la 27 iulie 2026, a înlocuit litera (c) a celui de-al treilea paragraf al art. 113. Obligațiile pentru sistemele cu grad ridicat de risc din anexa III se aplică de la 2 decembrie 2027, iar cele pentru sistemele din anexa I de la 2 august 2028. Amânarea cu peste un an a venit la trei săptămâni după ce regulamentul devenise aplicabil, sub presiunea industriei europene, care arătase că termenele nu pot fi respectate.

Costul acelei improvizații normative l-au plătit firmele, inclusiv cele românești, care au făcut audituri de conformitate pentru un termen mutat ulterior. Câteva obligații rămân totuși scadente curând. Noul art. 111 alin. (4) impune furnizorilor de sisteme care generează conținut sintetic audio, imagine, video ori text, introduse pe piață înainte de 2 august 2026, să se conformeze art. 50 alin. (2) până la 2 decembrie 2026. Tot de la 2 decembrie 2026 se aplică

interdicțiile nou-introduse la art. 5 alin. (1) primul paragraf literele (ba) și (bb). Peste o lună, aceste termene ajung la scadență într-o țară fără autoritate competentă.

Pe partea națională, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații a arătat public, într-un comunicat din 24 iulie 2026, că ANCOM ori celelalte autorități competente vor putea verifica și sancționa nerespectarea obligațiilor din regulament numai ulterior intrării în vigoare a actului normativ național, aflat în pregătire. Un memorandum al Guvernului propune ANCOM drept autoritate de supraveghere a pieței și punct unic de contact, cu competențe sectoriale pentru Autoritatea de Supraveghere Financiară și Banca Națională a României în domeniul financiar, pentru Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal în biometrie, migrație, control la frontieră, justiție și procese democratice, precum și pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Inspecția Muncii în domeniile lor. Un memorandum nu creează competențe de control.

Întârzierea aceasta are și o față utilă, pe care vă rog să o folosiți. Regulamentul omnibus a înlocuit art. 99 alin. (1) și a adăugat, prin aceeași intervenție, obligația statelor membre de a ține seama, atunci când impun sancțiuni, de interesele întreprinderilor mici și mijlocii, ale întreprinderilor nou-înființate și ale întreprinderilor mici cu capitalizare medie, precum și de viabilitatea lor economică, iar măsurile de aplicare pot consta în avertismente și în măsuri nemonetare. Noul art. 99 alin. (6a) prevede că, în cazul întreprinderilor mici cu capitalizare medie, amenzile de la alineatele (4) și (5) se raportează la valoarea cea mai mică dintre procent și cuantumul fix. Marja de a scrie o lege națională care protejează firma românească există, negru pe alb, în textul european.

Aici se află miezul întrebării mele, fiindcă România nu are nicio obligație de a scrie un regim sancționator mai aspru decât minimul pe care regulamentul îl cere, nici de a-l pune în aplicare mai repede decât statele care au conceput aceste norme. Plafoanele de 35 de milioane de euro sau 7 % din cifra de afaceri mondială pentru încălcarea art. 5, 15 milioane de euro sau 3 % pentru obligațiile operatorilor și 7,5 milioane de euro sau 1 % pentru informații incorecte sunt maxime, nu minime. O companie românească de software cu douăzeci de angajați nu are departament de conformitate și nu supraviețuiește unei amenzi calculate pe cifra de afaceri mondială a grupului din care nu face parte.

Peste acest dosar se suprapune și o schimbare instituțională recentă. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2026, publicată în Monitorul Oficial nr. 879 din 20 octombrie 2026, înființează la art. 2 funcția de ministru delegat pentru digitalizare și inteligență artificială în cadrul Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului și trece Autoritatea pentru Digitalizarea României în coordonarea ministrului delegat. Art. 5 prevede un termen de 30 de zile pentru hotărârile de Guvern care delimitează atribuțiile miniștrilor delegați față de miniștrii de resort, adică în jurul datei de 19 noiembrie 2026. Adresez întrebarea ambilor destinatari tocmai pentru că această delimitare nu este încă adoptată.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. Care este stadiul proiectului de act normativ național pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2024/1689, în ce etapă procedurală se află și ce dată estimați pentru adoptarea lui?
2. A desemnat România, printr-un act normativ în vigoare, autoritatea de notificare și autoritatea de supraveghere a pieței prevăzute la art. 70 alin. (1) din regulament, și a notificat Comisiei punctul unic de contact prevăzut la art. 70 alin. (2), al cărui termen de 2 august 2025 a rămas neatins de regulamentul omnibus?
3. Va folosi Guvernul marja oferită de noul art. 99 alin. (1) și de noul art. 99 alin. (6a) pentru a stabili, în legea națională, avertismentul și măsura nemonetară ca regulă, iar amenda ca excepție, pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru cele nou-înființate și pentru cele mici cu capitalizare medie?
4. Veți stabili cuantumurile sancțiunilor la nivelul minim compatibil cu cerința de a fi efective, proporționale și cu efect de descurajare, fără a prelua automat plafoanele maxime din art. 99 alin. (3)-(5), și ce criterii de individualizare veți prevedea?
5. Ce poziție a susținut România în negocierea Regulamentului (UE) 2026/1744 și ce propuneri de simplificare suplimentară susține la nivelul Consiliului în prezent?
6. Câte întreprinderi din România intră în domeniul de aplicare al regulamentului, pe categorii de operatori, și care este costul de conformare estimat pentru o întreprindere mică și pentru una mijlocie?
7. Ce sprijin concret pregătiți pentru furnizorii care trebuie să se conformeze art. 50 alin. (2) până la 2 decembrie 2026, potrivit noului art. 111 alin. (4), în condițiile în care nu există autoritate națională care să ofere interpretări obligatorii?
8. Există un ghid publicat de orientare și consiliere pentru întreprinderile mici și mijlocii, în aplicarea art. 70 alin. (8), astfel cum a fost modificat, și dacă nu, la ce dată va fi publicat?
9. Cum veți delimita competențele autorității de supraveghere a pieței de cele ale Autorității de Supraveghere Financiară, Băncii Naționale a României, Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Inspecției Muncii, astfel încât un operator să nu fie controlat de cinci instituții pentru același sistem?
10. Ce rol va avea Autoritatea pentru Digitalizarea României în aplicarea regulamentului, după trecerea ei în coordonarea ministrului delegat prin art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2026, și care dintre cei doi destinatari ai prezentei întrebări conduce acest dosar până la adoptarea hotărârii prevăzute la art. 5?
11. A primit România din partea Comisiei Europene vreo solicitare de informații ori scrisoare de punere în întârziere în legătură cu art. 70 și art. 99 din regulament, și ce răspuns a transmis statul român?

12. Ce măsuri de stimulare a dezvoltării de produse de inteligență artificială în România pregătiți, în paralel cu regimul de supraveghere, astfel încât sarcina de conformare să nu rămână singurul efect al acestui regulament asupra economiei naționale? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Stimați Domni Miniștri, vă adresez aceste întrebări într-un dosar în care niciuna dintre întârzieri nu vi se datorează, mandatele dumneavoastră începând la 20 octombrie 2026, iar funcția de ministru delegat pentru digitalizare și inteligență artificială fiind înființată chiar prin primul act normativ al acestui Guvern. Am deplină încredere în capacitatea dumneavoastră și a echipelor Ministerului de a scrie un cadru național care pune firma românească la adăpost, în loc să o transforme în prima victimă a unei reglementări pe care autorii ei au fost nevoiți să o amâne. Demersul meu vine în urma sesizărilor primite de la operatori economici din industria tehnologiei și de la cetățeni. Sunt conștient că dosarul a rămas deschis de-a lungul a mai multor guverne și că nu se închide din scurt. Îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament orice măsură necesară și, pentru a putea ancora discuția în date la zi, vă rog să-mi răspundeți la întrebările de mai sus în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

**Sebastian-Ioan BURDUJA**

**Deputat PNL**